

Det Beløb, der stilles til Raadighed for det sociale Udvalg til Ydelse af Laan hos Kommunen, er sat til 60 Øre pr. Indbygger, og der er derigennem givet en snæver Grænse for Kommunernes Adgang til at yde disse Laan. I Stk. 4 er det fastsat, at de Beløb, der hidtil ifølge Lov, Anordning ell. lign. er tilflydt Hjælpekassen, eller som fremtidig ad de anførte Veje tilflyder Kommunen, skal henlægges til Laaneafdelingen, og da disse Beløb ogsaa skal tilbagebetales, vil Afdelingen derigennem, efterhaanden som Aarene gaar, kunne opspare et Fond til Ydelse af Laan ved Siden af de aarlig bevilgede Beløb. De nævnte Indtægter er kun af ringe Omfang, og det Fond, der vil kunne blive opsparet, vil derfor ikke kunne blive af større Betydning. Bilag 7 til nærværende Forslag indeholder en Fortegnelse over de Love og Anordninger, i Henhold til hvilke der har tilflydt Hjælpekasserne Indtægter.

Der henvises til § 303, hvorefter Legater af forsørgelsesmæssig Karakter skal henlægges til Laaneafdelingen; disse Legater skal dog ikke bruges til Udlaan, men skal bestyres paa almindelig Maade af Afdelingen.

Til § 291.

Naar det er fastsat, at Laanene ikke maa udgøre mindre end 20 Kr. og ikke over 200 Kr. er det for at fastslaa paa den ene Side, at der kun maa ydes Laan i Tilfælde, hvor Laanet dog er af *nogen* Betydning for Laantageren, og paa den anden Side, at Laanene ikke maa faa en saadan Størelse, at de kan friste til Misbrug, eller at Kommunen kan komme til at bære nogen større Risiko.

Til § 292.

Det er bestemt, at Laanene kun maa ydes mod Pantesikkerhed eller mod Kautio af to hæderlige og solvente Personer; dette Krav kan dog frafalde, naar der foreligger særlige Omstændigheder, nemlig paa den ene Side naar den foreliggende Sikkerhed er saa uomtvistelig, at der ikke er nogen Grund for Kommunen til at kræve Kautio eller Pantesikkerhed, og paa den anden Side naar vedkommende Laansøger ikke er i Stand til at yde Sikkerhed, men Kommunen dog mener, at der ikke er nogen væsentlig Risiko ved at yde ham Laan. Formentlig vil denne Undtagelsesbestemmelse ret ofte blive benyttet, idet Formaalet med Ydelse af Kommunelaan netop skulde være at bringe iøvrigt paalidelige

og i økonomisk Henseende solide Personer over en øjeblikkelig Vanskelighed.

Til § 293.

Med Hensyn til disse Bestemmelser henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. XXI, hvori det er anført, at Kommunelaan kun maa ydes til Personer, der iøvrigt kan klare sig selv, og som har gjort, hvad de kunde, for at undgaa en saadan Trangssituation. Stk. 2 svarer i det væsentlige til § 30, Stk. 2.

Til § 294.

Heri angives de nærmere Betingelser for at faa Kommunelaan. Bortset fra de under 1—2 samt 7 anførte Betingelser er de fastsatte Betingelser en nærmere Gennemførelse af de almindelige Bestemmelser i § 293.

Til § 295.

Bestemmelsen tilsigter at sætte Grænser for Ydelse af Laan til de enkelte Personer og samtidig at sikre Kommunen mod Risiko ved Ydelse af disse Laan.

Til § 296.

Laanene skal ydes paa almindelig forretningsmæssig Maade, og der er derfor i § 296 givet Regler for den formelle Fremgangsmaade.

Til § 297.

Laan af den nævnte Art maa efter deres Begreb kun være løbende for en kortere Tid, og det er derfor fastsat, at de skal være tilbagebetalt i Løbet af højst 2 Aar, dog at det sociale Udvalg under særlige Omstændigheder helt eller delvis kan eftergive Debitor en Restgæld eller unklade at gøre Ansvar gældende mod Kautionisterne. Udvalget kan fravige de fastsatte Afdragsvilkaar, dog saaledes at Laanets Tilbagebetaling senest finder Sted inden 2 Aar efter dets Stiftelse.

Til § 298.

Ogsaa disse Bestemmelser tilsigter at yde Kommunen den størst mulige Sikkerhed. Naar det i Stk. 3 er fastsat, at et Medlem af Kommunalbestyrelsen og dennes Ægtefælle, samt en Person, der arbejder ved Forsørgelsesvæsenet, ikke maa faa Laan, skyldes det Ønsket om at undgaa en Konfliktsituation, som ellers i disse Tilfælde let kunde indtræde.